

ГУМАНІТАРНІ ПРОБЛЕМИ МЕДИЦИНИ ТА ПИТАННЯ ВИКЛАДАННЯ У ВИЩІЙ МЕДИЧНІЙ ШКОЛІ

УДК 811.111

Lysanets Yu.V., Havrylieva K.H.

MEDICAL NEOLOGISMS IN THE BRITISH MASS MEDIA DISCOURSE

Higher State Educational Establishment of Ukraine "Ukrainian Medical Stomatological Academy", Poltava

The article focuses on the mechanisms of neologisation in the British mass media discourse as exemplified by The Guardian and The Daily Telegraph. Affixation by means of Latin and Greek term elements as one of the most productive models for the formation of medical neologisms has been examined. The authors' pragmatic intentions and communicative strategies in using certain medical suffixes for neologisation have been described and analyzed.

Key words: mass media, discourse, medical terminology, neologisms, affixation, communicative strategy.

Introduction

Modern languages constantly develop neologisms to name new objects, phenomena and processes, and therefore there is a need for their study and description. Neologism is a lexical unit which is deliberately introduced into a language as a means of expressing critical attitude or enhancing the literary style. Neologisms can fall into two categories: stable (which have gained common usage and are included into slang dictionaries) and unstable (which are proposed by individuals or are used in a limited subculture) [1]. Moreover, protologisms (from Greek *protos*, "first" + *logos*, "word"), i.e., "newly created words which have not yet gained any wide acceptance <...> before they may become current in writing or speech" [1] are defined as a separate subgroup within this classification. However, as soon as a protologism appears in published press or online, it is automatically transformed into a neologism. In other words, mass media is an important means for reflecting the up-to-the minute neological processes in a language.

Analysis of recent researches and publications

Medical neologisation in this research is considered as an integral part of medicalisation process, i.e., the spreading impact of medical terms upon the other, "non-medical" spheres of life [2; 12; 16]. The term "medicalisation" first appeared in Michel Foucault's *The Birth of the Clinic (Naissance de la clinique, 1963)*, where the philosopher described "the dogmatic "medicalisation" of society, by way of a quasi-religious conversion, and the establishment of a therapeutic clergy" [6]. Irving Zola interprets medicalisation as the "process whereby more and more of everyday life has come under medical dominion, influence and supervision" [3]. According to Peter Conrad, medicalisation consists in defining

behaviour or a problem in medical terms, "using medical language" and "adopting a medical framework" to describe and understand this problem, or to "treat" it [4]. Among the reasons for spread of "medicalised definitions" [7], researchers mention the improved quality of life, overall expansion of technical capabilities and dissemination of information in the communication space, increased interest in physicality, active study of medicine as a social institution [5]. The linguistic factors of medicalisation embrace the basic principles of modern languages development: expansionism, anthropocentrism, functionalism and explanatory nature [13].

Medicalisation in the British mass media discourse is observed at four linguistic levels: (1) at the level of morphemes: "And it's not just *workaholism*, *activity-aholism* and *fun-aholism*"; (2) at the level of lexical units: "Xenophobia can *metastase* like cancer unless society is on guard against the pernicious tendency to view others as less than humans"; (3) at the level of phrases: "It is hardly surprising that we have begun to suffer from *mass attention deficit disorder*"; (4) at the level of sentences: "The economy is severely ill and needs an immediate dose of budget and tax proposals" [15].

As one can easily observe from the examples given above, medical neologisation in the British mass media discourse is most commonly observed at the level of morphemes combination. In particular, affixation, i.e., adding prefixes or suffixes to word stems, is one of the most productive ways for creating medical neologisms. Affixed medical neologisms are formed by using morphemes according to the word-building models which are well-established in the language system. For instance, *andrologist* (the doctor who deals with men's health, especially their reproductive system);

rawism (raw food diet); *on-call-ogist* (the doctor who often works on calls); *overprescription* (prescription of excessive amounts of drugs) [14].

The aim of the research is to analyze the features and functions of medical neologisms in the British mass media discourse as exemplified by *The Guardian* and *The Daily Telegraph*. The research is relevant due to rapid development of the vocabulary of the English language and significant spread of medical neologisms which are used to denote the most crucial societal issues.

Results and their discussion. The analysis of *The Guardian* and *The Daily Telegraph* issues revealed the following productive word components of medical neologisms: “-itis” (“inflammation”); “-osis” (“a state of disease”; “destructive process”); “-ectomy” (“excision”, “cutting out”) [11].

The affix “-itis” is used to criticize an overwhelming tendency or an annoying practice which becomes recurrent. Hence, the communicative strategy of skepticism expression is effectively implemented: “The world of the singer is much more afflicted by *cancel-itis* than any other area of classical music” (*The Guardian*, 2008); “Former press secretary reveals his warning to Tony Blair about “*world-leader-itis*” and his views on Cherie Blair’s pendant” (*The Guardian*, 2011); “*Referendum-itis*: beware the soft options” (*The Guardian*, 2011); “It can take a few weeks for the muscle to repair itself and the pain and stiffness to subside, though for some the symptoms can persist for many years, resulting in chronic disability. There is no obvious explanation for this, as X-rays and MRI scans are normal, prompting the suggestion that this might be a form of accident neurosis or “*compensation-itis*”, for which the only cure is an injection of a large cheque into the victim’s bank account” (*The Daily Telegraph*, 2013); “...the 2016 sample test for key stage 2 English grammar, punctuation and spelling <...> suffers from a severe case of *terminology-itis*” (*The Guardian*, 2015); “The only thing she’s suffering with is a severe case of *Bone-idle-itis*!” (*The Daily Telegraph*, 2015).

Occasionally, the “-itis” component is also used to describe an unusual condition of behaviour: “*Friday-after-Thanksgiving-itis* is a disease second only to the bubonic plague in its effects” (*The Daily Telegraph*, 2016); “Speaking at the New York Public Library as part of a series celebrating William Shakespeare, Mirren said she gets “*Queen-itis*” whenever she comes face to face with the monarch she famously portrayed in *The Queen*, the 2006 film. “It’s a bit like when you meet a big movie star, and I also get a bit of movie *star-itis*,” she explained. “And I get *Queen-itis*, what I call *Queen-itis*, when I meet the queen. You’re suddenly quite self conscious about where your hands are and weird words come out of your mouth that you say, ‘I don’t talk like that’” (*The Daily Telegraph*, 2016).

As the condition exacerbates, the affix “-osis” becomes relevant: “Children’s fiction goes down with a plague of *cliffhanger-osis*. Young readers are

being seriously short-changed by the fashion for breaking plots into separate volumes” (*The Guardian*, 2009); “With a fleet of thousands cars, a hundred permutations and scenarios quickly unfold, and it becomes a cesspool of *administrosis*” (*The Daily Telegraph*, 2009). The authors aspire to alert the readers, to focus their attention on the burning societal problems by means of “diagnosing” them.

Another widespread way to criticise the pernicious tendencies of the modern society is the use of affix “-ectomy”. Quite often, these medical neologisms denote the loss of something essential for mankind: “*Facade-ectomy*” — there’s a new word. And even if it’s actually the opposite of what it means, it’s a word that’s been gaining some sort of currency recently. It describes the practice of retaining a building’s historic facade, but building something new behind it (technically a “*building-ectomy*”) and it’s the becoming the standard technique for replacing damp, crumbling old apartments or offices with glossy, lucrative new ones” (*The Guardian*, 2007); “Our greatest fear is the gradual emasculation known as a *man-ectomy*, where we lose all say on how we dress, what we eat, and who we see. It’s most clearly seen when a man holds a woman’s purse for her, leaving him manstrapped” (*The Daily Telegraph*, 2012); No “*Compassion-ectomy*” required <...> I think that pure journalistic neutrality is more suited to the college classroom than in the real world, although it does cause listeners, viewers and readers to wonder if we are forced to have a “*compassion-ectomy*” in order to do our jobs” (*The Guardian*, 2015). Furthermore, the following medical neologisms serve for manifestation of national interests and self-preservation of the nation: “America needs to safeguard its tradition of effective economic and cultural integration. But as my own immigration to the United States proceeds, I tend to worry much more about Europe. For Mexicans are not Moroccans. And the US has not yet suffered a Blunkett-style *History-ectomy*” (*The Daily Telegraph*, 2005); “Satirical wagsters Andy Zaltzman and John Oliver have never been more on the ball, pretending that they’ve farmed out the writing of their jokes to a 10-year-old Indonesian boy - and pithily encapsulating Britain’s collective amnesia regarding past foreign policy blunders with the coinage “*history-ectomy*” (*The Daily Telegraph*, 2005). By using these medical neologisms, journalists aspire to emphasize the unnatural, pathologic and traumatic character of the above-mentioned tendencies in the modern society.

Yet another widespread affix is “-aholic (-oholic), -aholism (-oholism)” (“addicted to something” or “addiction”, “overengaging”). This affix is relatively new: it was first abstracted from the word “alcoholic” in 1965 (“sugarholic”), followed by “foodholic” (sic., 1965); “workaholic” (1968), “golfaholic” (1971), “chocoholic” (1971), “shopaholic” (1984) [8] and so on. The contemporary society is in a compulsive need for certain phenomena or processes. Hence, medical neologisms are used to reveal and

denounce these addictive agents: “No one but a dedicated *pork-aholic* would go to Cuba for the cuisine” (*The Guardian*, 2003); “No, I’m not a shopping person at all. But I am a *shoe-aholic* and a *bag-aholic*” (*The Guardian*, 2007); “When I lost my mother, father and brother in quick succession, I tipped over from normal spending to *spendaholism*” (*The Guardian*, 2010); “I’m a *shoe-aholic*, so I’d pick the Giuseppe Zanotti shoes for Christopher Kane’s show, £765 (were £1,530), or the Laurence Dacade biker boots, £465” (*The Daily Telegraph*, 2010); “It always depresses me when people moan about how commercial Christmas is. I love everything about it. But then you’re dealing with a complete *Christmas-aholic*” (*The Daily Telegraph*, 2010); “Confessions of an *earring-oholic*: With a pair of sufficiently ornate earrings a girl can do just about anything in life” (*The Daily Telegraph*, 2012); “Somewhere between the flourless chocolate gateau and the probiotic after-dinner tea, the *divorce-aholics* always kick off” (*The Daily Telegraph*, 2013); “no business is *immune* from the lure of *workaholism*” (*The Guardian*, 2015); “A self-confessed *art-oholic*”, he and his wife have forsaken holidays and a car to indulge their passion” (*The Daily Telegraph*, 2016).

Conclusions

The affixation way of neologisation is a productive source for enrichment of British mass media discourse. It involves the combination of root and affixal morphemes by using the standard word-formation models, rules and trends that exist in a language at present stage of its development. Medical neologisms are constantly being created and used to describe new phenomena of reality, new objects or concepts. These lexical units constitute an integral part of the medicalisation tendency which prevails in the modern English language. The most productive medical affixes in the British media discourse as exemplified by *The Guardian* and *The Daily Telegraph* are “-itis”, “-osis”, “-ectomy” and “-aholic (-oholic), -aholism (-oholism)”. This list is by no means exhaustive – it stipulates further development and elaboration. The abovementioned cases of neologisation effectively implement the following communicative strategies and pragmatic intentions: skepticism expression; alerting and at-

tracting the readers’ attention; revealing and denouncing the addictive phenomena and processes of the present-day world; manifestation of national interests and self-preservation of the nation. Moreover, the affixation way of neologisms formation provides the newly created words with a vivid stylistic shade. This allows the journalists to transfer their messages to readers immediately and effectively, thus serving as an important means of time and space saving.

References

1. Andreescu C. V. Teaching English Medical Neologisms / Cristina Veronica Andreescu // *Med. Con. March*. — 2012. — Vol 7. — No 1. — P. 71—76.
2. Byron Anderson J. Sick English: Medicalization in the English Language / Janet Byron Anderson. — North Charleston : CreateSpace Independent Publishing Platform, 2012. — 76 p.
3. Conrad P. Medicalization and Social Control / Peter Conrad // *Annual Review of Sociology*. — 2003. — 18(1). — P. 209—232.
4. Conrad P. The Shifting Engines of Medicalization / Peter Conrad // *Journal of Health and Social Behavior*. — 2005. — No 46 (1). — P. 3—14.
5. Conrad P. The Medicalization of Society: On the Transformation of Human Conditions into Medical Disorders / Peter Conrad. — Baltimore : Johns Hopkins University Press, 2007. — 204 p.
6. Foucault Michel. The Birth of the Clinic: Archaeology of Medical Perception / Michel Foucault. — London : Routledge, 1973. — 215 p.
7. Jamouille M. Quaternary Prevention, an Answer of Family Doctors to Overmedicalization / Marc Jamouille // *International Journal of Health Policy and Management*. — 2015. — 4 (2). — P. 61—64.
8. *Online Etymology Dictionary* [Електронний ресурс]. Режим доступу : www.etymonline.com
9. *The Guardian Online* [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://www.theguardian.com>
10. *The Daily Telegraph Online* [Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://www.telegraph.co.uk>
11. Беляева О. М. Латинсько-український тлумачний словник клінічних термінів / О. М. Беляева. — К. : ВСВ “Медицина”, 2016. — 222 с.
12. Бурганова Л. А. Медикалізація та естетизація здоров’я в рекламній комунікації / Л. А. Бурганова, Ж. В. Савельєва // *Соціологічні дослідження*. — 2009. — № 8. — С. 100—107.
13. Кубрякова Е. С. Еволюція лінгвістических ідей во второй половине XX века (опыт парадигмального анализа) / Е. С. Кубрякова // *Язык и наука конца XX века*. — М., 1995. — С. 144—238.
14. Кучумова Н. В. Способи утворення неологізмів у сучасній англійській медичній лексиці / Н. В. Кучумова // *Наукові записки Національного університету “Острозька академія”*. Сер. : Філологічна. — 2013. — Вип. 39. — С. 55—58.
15. Лисанець Ю. В. Медикалізація як сучасна тенденція англійського дискурсу / Ю. В. Лисанець, К. Г. Коваленко // *Медична наука в практику охорони здоров’я : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції для молодих учених (м. Полтава, 9 грудня 2016 р.)*. — С. 122.
16. Макарова О. С. Лингвистический аспект медикализации: постановка проблемы [Электронный ресурс] / О. С. Макарова // *Ученые записки ИГУ имени Ярослава Мудрого*. — 2015. — № 2. — Режим доступа : <http://www.novsu.ru/univer/press/eNotes1/i.1086055/?id=1165700>

Реферат

МЕДИЧНІ НЕОЛОГІЗМИ В БРИТАНСЬКОМУ МЕДІЙНОМУ ДИСКУРСІ

Лисанець Ю.В., Гаврильєва К.Г.

Ключові слова: засоби масової інформації, англійський дискурс, медична термінологія, неологізми, афіксація, комунікативна стратегія.

У статті досліджено механізми неологізації у британському медійному дискурсі на матеріалі періодичних видань “The Guardian” та “The Daily Telegraph”. Розглянуто одну з найпродуктивніших моделей формування медичних неологізмів — афіксацію за допомогою латинських та грецьких терміноелементів. Проаналізовано прагматичні інтенції та комунікативні стратегії використання авторами конкретних медичних суфіксів у процесі неологізації.

Реферат

МЕДИЦИНСКИЕ НЕОЛОГИЗМЫ В БРИТАНСКОМ МЕДИЙНОМ ДИСКУРСЕ

Лисанец Ю.В., Гаврильева К.Г.

Ключевые слова: средства массовой информации, англоязычный дискурс, медицинская терминология, неологизмы, аффиксация, коммуникативная стратегия.

В статье исследованы механизмы неологизации в британском медийном дискурсе на материале периодических изданий "The Guardian" и "The Daily Telegraph". Рассмотрена одна из самых продуктивных моделей формирования медицинских неологизмов — аффиксация с помощью латинских и греческих терминоэлементов. Проанализированы прагматические интенции и коммуникативные стратегии использования авторами конкретных медицинских суффиксов в процессе неологизации.

УДК 378.6:61(477)

Варданян А.О., С.М. Ефендієва, Н.М. Ніколаєва

ФОРМУВАННЯ ОСНОВНИХ ГРУП КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ

ВДНЗ України «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава

У статті розглянуто актуальність формування основних груп компетентностей студентів-медиків як засобу модернізації вищої медичної освіти. Автор обґрунтовує необхідність формування досліджуваних компетентностей студентів у складі медичної підготовки, що відбувається у процесі навчання. Описано сутність основоположних компетентностей майбутніх лікарів. З'ясовано, що вирішальним чинником досягнення основних цілей сучасної освіти є формування ключових компетентностей, які необхідні для будь-якої професійної діяльності.

Ключові слова: компетентність, компетентнісний підхід, професіоналізм, професійне спілкування, студент-медик.

Вступ

Протягом останніх років система медичної освіти націлена на випуск фахівців, зокрема лікарів, які «володіють різнобічними навичками й мають широкий світогляд, здатні інтегрувати свою роботу з діяльністю як інших працівників сектора охорони здоров'я, так і з іншими професійними сферами», можуть самостійно приймати професійні рішення на підставі оволодіння визначеним колом функцій і завдань [1]. Всесвітня організація охорони здоров'я ратифікувала таке визначення сучасного висококваліфікованого лікаря: це особа, яка «надає допомогу, приймає рішення, спілкується, керує та враховує інтереси й потреби суспільства» [7]. Формулюючи мету та завдання професійно-мовленнєвої підготовки лікарів у медичних університетах України передбачається досягнення високого рівня професіоналізму та компетентності.

Мета

Метою дослідження є вивчення основних груп компетентностей майбутніх лікарів як необхідного чинника формування професійної діяльності.

Результати та їх обговорення

Щоб отримати диплом з медицини та продовжувати навчання на післядипломному рівні випускник повинен набути таких основних компетентностей:

- 1) академічна;
- 2) фахова (клінічні навички в межах загальної клінічної підготовки);
- 3) соціальна;
- 4) професійно-релевантна;
- 5) лінгвістична.

У межах академічної компетентності студенти

мають оволодіти базовими поняттями структури і функцій організму, здоров'я і хвороби, фазовості перебігу патологічного процесу, а також особливостями людської психіки в нормі і при патології, розуміння людини як соціальної істоти й впливу на неї зовнішніх факторів (суспільних, природних), етичних принципів медицини, мати системний спосіб мислення та структурований підхід до вирішення медичних проблем. Важливими є здатність розвивати здібності й вміння вчитися, використовувати міждисциплінарний підхід при вирішенні проблем, використовувати навички системного та порівняльного аналізу, набувати вміння працювати самостійно, використовувати знання іноземної (англійської) мови, а також професійної латинської термінології в обсязі, необхідному для виконання професійних і громадянських обов'язків.

Фахова компетентність передбачає: оволодіння відповідними діагностичними алгоритмами, здатністю приймати адекватні терапевтичні рішення, здатністю розпізнавати екстрені стани й надавати невідкладну допомогу, можливістю проводити диференційну діагностику найбільш поширених захворювань і складати протокол лікування, можливістю використання нових інформаційних технологій з метою діагностики та лікування хворих [6].

Випускник має володіти наступними професійними компетентностями за видами діяльності:

Профілактичної допомоги:

– Використання занять фізичною культурою і спортом для збереження власного здоров'я та пропаганди здорового способу та стилю життя;

– Використання методів статистичного, історичного, економічного аналізу у вивченні та прогнозуванні показників здоров'я населення, в оці-